

Podnikový časopis
EKO SVIP

3/2020

**9. ročník
31.3.2020**

OBSAH 3/2020

Úvodník	1
300 kilometrov v horách v nohách za 3 mesiace	2-4
Novinky 3/2020	5
Záverom	6

*Zakvitlo nebo oblakmi,
natiahlo plachtu pod vtákmi,
káže im letieť,
na strach zabudnúť.
Lúka sa zapýrila kvetom,
prikryla zem voňajúcou dekou.*

ÚVODNÍK 3/2020

Aj u nás vo firme sa ostatné marcové dni a týždne točili okolo toho, aby sme zabezpečili všetko potrebné pre pokračujúcu bezpečnú výstavbu. Rúška, dezinfekcia. Home-office, kratší pracovný týždeň, aj obmedzenie osobných stretnutí, kde sa len dá.

Pôvodne ste si na stránkach tohto čísla nášho podnikového časopisu mali prečítať niekoľko článkov o aktuálnej "koronakríze". Už som ich mala napísané. Ale potom si hovorím: akože načo?! Denne nás bombardujú všetky médiá všetkými možnými správami zo Slovenska aj zo sveta. Máme toho akurát tak dost.

Čarovná je klávesa DELETE. Stačí ju stlačiť. A na obrazovke je opäť prázdna biela strana. Nový začiatok. Nová výzva. Nová šanca. Nádej.

Nechajte sa inšpirovať ako sa dá prejsť 300 zimných kilometrov v horách za 3 mesiace :) Stojí to kúsok odriekania a veľa síl. Ale odmenou je čistá krása slovenskej krajiny.

Pozerať sa na svet cez prizmu strachu je obmedzujúce a skľučujúce. Strach zväzuje a paralyzuje. Oberá o slobodu. Ten, kto sa iba bojí, sa nikam neposunie. Životom v strachu stráca svoj život.

Žime tu a teraz. Pre tento okamih. Neriešme to, čo možno raz môže prísť. Lebo premárnime súčasnosť strachom z budúcnosti.

Nebojte sa! Chce sa mi zakričať do sveta. Nebojte sa! Lebo to nie je cesta k šťastiu. Nebojte sa! Lebo strach vo vás umelo vyvolávajú tí, ktorí vás chcú ovládať. Nebojte sa!

Za oknami už začína voňať jar. Príroda sa prebúdzá v novom nádychu. Vo vzduchu je cítiť nádej. A v odleskoch slnka lúčov sa trbliece viera: bude dobre :)

Ing. Marcela Bujňáková
šéfredaktorka

NOVINKY 3/2020

* Nové stavby vo výrobnom programe

Do nášho výrobného programu pribudli v marci stavby:

"Zníženie energetickej náročnosti MŠ Litmanová"

* Opatrenia v našej spoločnosti v súvislosti s COVID-19

V súvislosti s aktuálnou situáciou a opatreniami Vlády SR a Úradu verejného zdravotníctva SR platnými od 16.3.2020 sme pristúpili k nasledovným opatreniam:

1. Priestor administratívnej budovy na Hollého 29 v Sabinove bude prístupný **LEN PRE ZAMESTNANCOV**. Prosím rešpektujte situáciu a kontaktujte nám mailom alebo telefonicky.
2. Zamestnancov dôrazne žiadame, aby sa v administratívnej budove nezhrmažďovali vo väčších skupinách, aby používali kvôli vlastnej aj kolektívnej ochrane ochranné rúška na tvári pri kontakte s ostatnými, aby dodržiavali hygienické pravidlá (časté umývanie rúk, časté nárazové vetranie, a pod.).
3. V administratívnej budove budú denne dezinfikované kľučky a ostatné plochy.
4. Pre pracovníkov pošty a doručovateľských spoločností platí od 16.3.2020 opatrenie, že vstúpiť do priestorov našej administratívnej budovy môžu **LEN S OCHRANNÝM RÚŠKOM NA TVÁRI**.
5. Na našich stavbách sa bude pracovať naďalej, až kým nás neobmedzia dodávatelia materiálu, služieb, či prác. Zavádzame však **ZVÝŠENÝ OCHRANNÝ REŽIM NA STAVBÁCH** pre interných aj externých pracovníkov. Každý človek na stavbe musí mať na tvári ochranné rúško pri kontakte s ostatnými. Zakazuje sa zhromažďovanie do väčších skupín. Prikazuje sa dodržiavať základné hygienické pravidlá.
6. Všetci naši zamestnanci obdržia ochranné rúško, ktoré sú povinní v práci nosiť podľa vyššie uvedených zásad. Rúško si denne perte pri vysokej teplote a po vysušení prežehlíte.
7. Stravovanie pre všetkých zamestnancov zabezpečíme donáškou jedla z reštaurácie Hotela Mladosť v Lipanoch. Prosíme, aby ste denne nahlasovali objednávku na sekretariáte EKO SVIP-u telefonicky.

ZÁVEROM

Je desivé, čo sa môže stať so svetom, keď sa všetci zľakneme drobného vírusu. Hovoria mu síce tučniak, ale stále je v porovnaní s nami vlastne neviditeľný, voľným okom nepostrehnuteľný. Tak prečo sme sa ho tak zľakli?

Neviem. Nemám rada konšpirácie a relevantnú odpoveď, taký ten presvedčivý dôvod na strach, som zatiaľ nenašla.

Tvárim sa akoby ľudia nezomierali na žiadne iné choroby, len na "koronu". Akoby nezomierali pri nehodách a nešťastiach a prírodných katastrofách. Nepochopili sme, že sa nedá ochrániť každého, zvlášť ak sa nechráni sám. A ešte nám nedošlo, že nikto z nás dnes netuší, či zajtra nebude jeho posledné. Maloverne sme sa zľakli smrti.

Minulý rok počas môjho camina som niečo dôležité pochopila. Človek by sa nemal báť. Mal by svoje strachy odvážne prekonávať. Aj riskovať. Žiť naplno. A hlavne žiť slobodne. Nie ukryvať sa pred pseudobubákmi.

Život v strachu, v zakuklení, v tme a beznádeji, nie je životom. Je strádaním. Je premrhanou šancou na šťastie.

Žijeme zvláštny čas. V duchu blížiacej sa Veľkej noci skúsme pochopiť, že je to čas nádeje. Čas nového rána. Priestor na posunutie sa vo svojom živote niekam ďalej.

Bližšie k šťastiu, k pokoju, k harmónii. K uvedomeniu si, že dôležité je len to, čo dokážeme vidieť a cítiť a vnímať dnes, teraz. Že to, čo bolo, ostáva za nami a už to nezmeníme. Že nik nevie, čo bude alebo nebude a mnohé by sme aj tak zmeniť nedokázali.

Užime si veľkonočné sviatky. A nebuďme maloverní. A nebojme sa.

EKO SVIP, s.r.o., 2020

zverejnené na: www.ekosvip.sk

pripomienky, námety a reakcie môžete posilať na e-mail: marketing@ekosvip.sk